

Haust

(Nú þagna lóuljóðin)

Freysteinn Gunnarsson 1)
Ísólfulur Pálsson 2)Ísólfulur Pálsson, 1906
Radds.: A. Lundh

Andante

1. Nú þagn - a ló - u - ljóð - in, þær líð - a burt um höf, er

dvín - ar dags - ins glóð - in og dökkn - a skýj - a - tröf. En haust - blær hél - u

and - ar í húmi' á græn - an svörð. Og hrím - ið grös - um grand - ar þeg - ar

grúf - ist nótt á jörð. (Millispil)

HAUST 1)

Nú þagna lóuljóðin, þær líða burt um höf,
er dvínar dagsins glóðin og dökkna skýjatröf.
En haustblær hélu andar í húmi' á grænan svörð.
Og hrímið grösum grandar þegar grúfist nótt á jörð.

Eins haustar mér í huga og hljóðna sumarljóð
því böll vill gleði buga er bliknar dagsins glóð.
Ég hlusta' á hinsta óminn uns hljóðnar fuglsins raust
og dapra dauðahljóminn kveður dimmt og geigvænt haust.

LÓAN KEMUR 2)

Ég heyri ljóð þín lóa
í ljósum himingeim.
Þú flytur vorið frjóa
og fögnuð til mín heim
og veðrið bjarta, blíða
sem blik á vængjum tveim,
að milda' hinn stranga' og stríða
vetrarstorm og kuldahreim.

(Ís.P.) (1/3)

Handrit 1) - Óbreytt: B10 29 (frág.), B10 72a, B08
- ? Fjóra 10

Handrit 2) - Óbreytt: Band 1-60, Band 2-26, Band 4-35, B10 2-4